

РЕШЕНИЕ

№ 158

гр. София, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Лазаров

Членове: Женья Димитрова

Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Ваня Ил. Иванова
като разгледа докладваното от Женья Димитрова Въззивно търговско дело № 20221001000737 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх. №38316/17.06.2022 година от З. С. С., ЕГН-*****, Е. К. П., ЕГН-*****, М. А. Ч., ЕГН-*****, чрез процесуалния им представител срещу решение №612/23.05.2022 година, постановено по т.д.2183/2021 година по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-8 състав.

Твърди се в жалбата, че постановеното решение е необосновано и незаконосъобразно, тъй като протоколът от 16.04.2021 година е създаден и представен от ответника по делото, като представлява изявление на страната, което е оспорено. Съдът не е обсъдил представени писмени доказателства, като ги е приел за неотнорми, а е кредитирал представените от ответника писмени доказателства, които са неотнорми към спора. Въззивниците твърдят, че списъкът от 25.09.2020 година е документ с невярно съдържание, тъй като се оказва, че не съвпада със списъка на лицата, членове на ЕАЗИПА, който е внесен в Министерство на културата. Списъкът е съставен с очевидната цел да легитимира като членове лица, които не са приемани за членове, но с чиито гласове са взети решения на събрание, което В. Г. е

представила в Агенцията по вписванията и е вписала нов УС. Обжалваното решение противоречи на закона защото съдът е приел, че участието на нечленове в Общото събрание не опорочава проведеното Общо събрание и приетите решения, което е в противоречие с чл.24 ЗЮЛНЦ. Претендира се отмяна на решението на първоинстанционния съд и постановяване на решение по съществото на спора, с което исковите претенции да бъдат уважени.

Въззиваемата страна „Европейска агенция за защита на изпълнителските, продуцентските и авторските права“ ЕАЗИПА, ЕИК-175458984, със седалище и адрес на управление: гр.София, п.к.1000, пл.“Св.Неделя“, 16, ет.6, офис 14, представлявано от В. К. Г. е депозирала писмен отговор, в който моли да се потвърди решението на първоинстанционния съд и се присъдят направените разноски.

Съдът по предмета на спора съобрази следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 25, ал.4 ЗЮЛНЦ за отмяна на решения на ОС на „Европейска агенция за защита на изпълнителските, продуцентските и авторските права“ от 04.06.2021 година.

В исковата си молба от 10.11.2021 година З. С. С., Е. К. П. и М. А. Ч. излагат, че са членове на Сдружение с нестопанска цел „Европейска агенция за защита на изпълнителските, продуцентските и авторските права“. На 04.06.2021 година е проведен форум, назован Общо събрание на сдружението, за който научили от вписването на взетите за него решения, при извършена на 03.11.2021 година в търговския регистър.

Решенията, които са взети на това събрание подлежат на отмяна, тъй като и провеждането му и вземането на решения противоречат на закона и устава на сдружението. Решението за общото събрание е взето от лица, чийто статус не е влязъл в сила, тъй като е предмет на съдебен контрол, а на същия форум са присъствували физически лица, които не са членове на ЕАЗИПА. Представеният списък съдържа много малко членове, а истинския брой членове е около 1400. Не е имало оповестяване на свикването на Общото събрание по предвидения в закона и устава ред, което е противоречие с императивната разпоредба на чл.26, ал.2 и ал.3 ЗЮЛНЦ. Решенията, които са взети са приети по въпроси, които не са включени и обявени в поканата, което е в противоречие с императивната разпоредба на чл.29, ал.3 ЗЮЛНЦ.

В депозиран в срока по чл.367, ал.1 от ГПК писмен отговор на исковата молба с вх.рег.№35961/29.12.2021 година ответникът заявява становище за недопустимост и неоснователност на предявения иск.

Твърди, че на 26.03.2021 година е проведено заседание на легитимния УС на сдружението, който е взел решение за свикване на общото събрание. Съгласно чл.20, ал.1 от Устава на сдружението общото събрание се свиква по решение на УС, като е приет и дневен ред. Изготвена е покана за провеждане на общото събрание. Съгласно чл.20, ал.3 от Устава на сдружението поканата трябва да съдържа дневния ред, часа и мястото на провеждане на ОС и по чия инициатива се свиква като същата се поставя в мястото за обявления в сградата по седалището и адреса на управление на сдружението. Съгласно чл.22 от устава на сдружението общото събрание се счита за законно ако присъствуват най-малко половината от членовете, а ако не се яви необходимия брой членове то се отлага и провежда един час по-късно при същия дневен ред и на същото място. Решенията са взети с пълно мнозинство от присъстващите членове на сдружението, съгласно приложен списък.

Във въззивната жалба не са наведени оплаквания относно следните факти, които са установени от първоинстанционния съд и които съдът приема за установени, както следва: че ишците са членове на сдружението, че е проведено Общо събрание на 04.06.2021 година на сдружението, че ишците са узнали за събранието на сочената от тях дата.

Спорно с оглед оплакването във въззивната жалба е дали е взето легитимно решение за свикване на ОС, дали е разгласено редовно и дали при участието в ОС са присъствували физически лица, които не са членове на ЕАЗИПА

Съдът приема, че е предявен иск с правно основание чл.25, ал.4 ЗЮЛНЦ.

По допустимостта на производството:

Искът представлява предоставено на члена на сдружението потестативно право да иска отмяна на решението на ОС, когато то противоречи на закона или устава на дружеството, като същото може да бъде упражнено само в преклузивния срок. С оглед преклузивния характер на срока за предявяване на иска, съдът се произнася само по релевираните в този срок основания. Исковата молба е депозирана на 10.11.2021 година с

твърдения, че е узнато на 03.11.2021 година, поради което срокът е спазен.

Липсва спор, че ищците са членове на сдружението, поради което са активно процесуално легитимирани да водят иска за отмяна на взетите решения на това събрание.

В производството по този иск предмет на изследване е спазени ли са изискванията на закона и устава, свързани с процедурата по провеждане на събраниято и валидността на взетите решения.

В производството по иска доказателствената тежест е за ответника, който черпи права и следва да докаже юридическите факти, от които следва законосъобразността на взетите решения, като проверката, която се извършва се ограничава само до посочените от ищеца основания за отмяна на решенията.

Предявяването на иска зависи от преценката на засегнатия член, който притежава правото на избор дали да предприеме процесуални действия за защита на членството си и в какъв обем. Свободата на избор важи както за решенията, чиято отмяна ще бъде поискана така и за нарушенията, които ще бъдат въведени в процеса като основания за исканата отмяна. В съответствие с принципа на диспозитивното начало в гражданския процес пределите на търсената с иска съдебна защита се определят от самия ищец чрез основаниято и петитума на исковата молба.

Съдът намира за приложими задължителните указания в т.6 от Тълкувателно решение № 1/06.12.2002 г. на ОСГК на ВКС, основанията за отмяна на решенията на общото събрание следва да бъдат изрично посочени и конкретизирани от ищеца, съобразно изискването на чл.98, ал.1, б."г" от ГПК /отм./, респ. чл.127, ал.1, т.4 от ГПК, като всеки релевиран порок - материалноправен или процесуалноправен, съставлява самостоятелно основание на отделен иск по чл.74 от ТЗ. Предвид установения в чл.74, ал.2 от ТЗ преклузивен срок за предявяване на исковите по чл.74 от ТЗ, в т.6 от ТР № 1/2002 г. е възприето разбирането, че разглеждането и произнасянето по основания за отмяна, въведени допълнително от ищеца извън този срок, е процесуално недопустимо /в този смисъл решение по т.д.860/2009 година , ТК, II т.о./.

Първото основание е провеждане на ОС, при липса на взето решение на УС за свикване на събраниято.

По делото е представен протокол от заседание на управителния съвет на Сдружение „Европейска агенция за защита на изпълнителските, продуцентските и авторските права“/ ЕАЗИПА/, който удостоверява, че на заседанието на УС са присъствували В. К. Г., К. И. И., Г. И. Ш., Т. И. И., З. А. П., на което заседание е взето решение за свикване на ОС, което да се проведе на 4 юни, 2021 година от 15.00 часа при следния дневен ред: 1. Приемане на списък на членовете на ЕАЗИПА към 04.06.2021 година; 2. Приемане на изготвения от УС отчет за дейността на ЕАЗИПА през 2020 година и състояние на сдружението към 04.06.2021 година; 3. Вземане на решение за освобождаване на Е. Н. Я. като член на УС поради системно неизпълнение на задълженията му по участие в заседание на УС и избор на нов член; 4. Вземане на решение за освобождаване на г-жа Л. Я. Е. като председател на ревизионната комисия на ЕАЗИПА поради системна невъзможност по лични семейни причини и бездействие да упражнява задълженията си по ревизиране законосъобразността и целесъобразността на взетите в отсъствие на председателя решения на УС, както и при изпълнението същите-нарушение на чл.42 от Устава на сдружението, което води до непълноценност на работата на ревизионната комисия и избор на нов член и нов председател на ревизионната комисия. 5. Вземане на решение за изключване на членове на сдружението; 6. Приемане на промяна в чл.4 от устава на сдружението, в частта седалище и адрес на управление; 7. Разни.

При извършената проверка относно вписаните обстоятелства в Търговския регистър, съдът констатира, че към датата на провеждане на заседанието на управителния съвет лицата, които са взели решението за свикване и провеждане на ОС на сдружението са вписани като членове на управителния съвет на сдружението, поради което намира, че е неоснователно твърдяното от ищите нарушение на закона и устава. Твърдяните от ищите обстоятелства относно незаконосъобразността на извършеното вписване на членовете на управителния съвет и наличието на съдебни производства са факти, които се преценяват от съда към приключване на устните състезания по настоящето дело. Вписвания в търговския регистър при успешно проведени иски имат действие занапред, поради което не могат да опорочат взетото решение за свикване на ОС.

Второто оплакване е относно разгласяването на поканата.

Съгласно чл.26, ал.3 ЗЮЛНЦ ако друго не е предвидено в устава поканата се обявява в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и се поставя на мястото за обявления в сградата, в която се намира управлението на сдружението най-малко един месец преди насрочения ден. Нормата е диспозитивна и се прилага ако не е предвиден в устава друг ред за уведомяване на членовете за свикването на общото събрание.

Съгласно актуалният устав на сдружението, обявен в Регистъра – чл.20, ал.3 е предвидено, че поканата се поставя на мястото за обявления в сградата, в която се намира по седалището и адреса на управление на сдружението или на сайта на сдружението или се изпраща до членовете по един от следните начини: по поща, по имейл адреси, обявление на сайта на ЕАЗИПА в срок не по-малко от 15 дни преди насрочения ден. По този начин действието на чл.26, ал.3 ЗЮЛНЦ се дерогира.

В тежест на ответното дружество е да установи редовното разгласяване. По делото е представен констативен протокол, съставен на 16.04.2021 година за наличие на поставено съобщение-покана на сдружението до членовете на ЕАЗИПА.

Оспорването на доказателствената стойност на документа може да бъде насочено както срещу неговата формална доказателствена сила, така и срещу неговата материална доказателствена сила. Формалната сила на документа независимо дали е официален или частен документ се отнася единствено относно факта на писменото изявление и неговото авторство. Когато документът е диспозитивен независимо дали е частен или официален единственият способ да се оспори неговата истинност е да се заяви, че той е неавтентичен т.е. че е подправен, тъй като диспозитивните документи имат само формална доказателствена сила. При свидетелстващите документи независимо дали са официални или частни е налице и материална доказателствена сила. При оспорване на истинността на свидетелстващи документи може да се опровергава формалната сила на документите т.е. тяхната автентичност, но може да се опровергава верността им т.е. съдържанието на документа, като се твърди, че удостовереното в документа не отговаря на действителното фактическо положение. Оспорването на верността на документа е средство за защита срещу обвързващата материална доказателствена сила, като при частните свидетелстващи документи

защитата срещу доказателствената им сила не е подчинена на изискванията за оспорване истинността на документи по чл.193 ГПК, а съдът я преценява по свое вътрешно убеждение, ведно с всички данни по делото.

Представеният констативен протокол е частен свидетелствуващ документ, като опровергаването на верността му изхожда от твърдението, че не удостоверява вярно действителното фактическо положение.

По делото са разпитани свидетелите К. И. и св.А., чиито показания съдът кредитира и при преценката на същите намира за установено поставянето на таблото на съобщението за общото събрание, тъй като св.И. има преки и непосредствени впечатления от наличието на същата на таблото на сдружението, а св.А. не опровергава горното, тъй като същият не изразява преки впечатления от липсата на съобщение. В показанията му същият не твърди, че в периода е бил в офиса на сдружението и е видял, че такава покана липсва, а само, че не е присъствувал на заседание на управителния съвет, на което да е взето такова решение. От показанията на свидетеля се установява, че същият е канен понякога на заседания, когато това се налага с оглед неговата дейност.

Съдът намира, че събранието е редовно свикано, тъй като е осъществен фактическият състав, предвиден в устава, а именно решението да е взето от УС, видно от протокола, поканата е била редовно разгласена, съобразно изискванията на устава, спазен е и срока.

Разпоредбите в ЗЮЛНЦ, уреждащи начина на свикване на общото събрание, необходимия кворум за вземане на решение, в голямата си част са диспозитивни. Съгласно чл.24 ЗЮЛНЦ Общото събрание се състои от всички членове на сдружението, освен ако в устава не е предвидено друго. Право на глас в общото събрание имат всички членове на сдружението, като за редовното му провеждане е необходим кворум от повече от половината от членовете му, какъвто кворум не е бил налице. В съответствие със законовата уредба –чл.27 ЗЮЛНЦ чл.22, ал.1 от устава на сдружението предвижда възможността при липса на кворум събранието да се проведе един час по-късно от обявения начален час при участие на явилите се лица с право на глас. Кворумът е единствената предвидена предпоставка за редовност на ОС, а същата е налице.

В исковата молба не са посочени пороци относно кворума, като

липсват твърдения, че взетите решения са опорочени от невъзможността на определени лица да участвуват в проведеното общо събрание. Съобразно трайната практика при иск за отмяна на решение, взето на общо събрание ищецът може да се позовава на ограничаване на правото на гласуване или на участие на други членове само ако упражняването на тези права е от значение за наличието на кворум за провеждане на общото събрание и/или на мнозинството при вземането на решение. Позоваването на неосигурено право на участие на членове на сдружението, които не са индивидуализирани представлява позоваване на нарушаване на чужди членствени права, което не съставлява основание за отмяна на взетите решения.

Твърденията, че при вземане на решение в събранието са участвали лица, които не са членове на сдружението се опровергава от представения списък на членовете на сдружението, от който е видно, че към датата на общото събрание членовете са 176, като тези, които са посочени в списъка на участвалите на събранието са лица в списъка на членовете на сдружението, поради което съдът приема, че решенията са взети от легитимен орган на сдружението – общо събрание, при условията на спадащ кворум, при липса на твърдяните пороци, обуславящи незаконосъобразността на взетите решения.

Предвид гореизложеното искът за отмяна на решенията на ОС се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Поради съвпадане на правните изводи на двете инстанции решението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено.

На осн. чл.78, ал.3 ГПК, с оглед изхода на спора и представените доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение, както и своевременно направеното искане въззивниците следва да бъдат осъдени да заплатят на въззиваемата страна Сдружение „Европейска агенция за защита на изпълнителските, продуцентските и авторските права“/ ЕАЗИПА/ сумата от 800 /осемстотин/ лева.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №612/23.05.2022 година, постановено по

т.д.2183/2021 година по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-8 състав.

ОСЪЖДА З. С. С., ЕГН-*****, Е. К. П., ЕГН-*****, М. А. Ч., ЕГН-***** със съдебен адрес: гр.***, кв.***-2, бл.***, вх.***, ет.***, ап.*** да заплатят на Сдружение „Европейска агенция за защита на изпълнителските, продуцентските и авторските права“/ ЕАЗИПА/, ЕИК-175458984 с адрес за призоваване: п.к.1000, гр.София, пл.“Св.Неделя“, 16, ет.6, офис 14 сумата от 800 /осемстотин/ лева, на осн. чл.78, ал.3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в 1-месечен срок от получаване на съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____